

Sygnatura akt I C 1108/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Dziwiński

Protokolant: Anna Lasko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 kwietnia 2018 r. w K.

sprawy z powództwa Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W.

przeciwko B. C. (1)

o zapłatę

I zasądza od pozwanej B. C. (1) na rzecz strony powodowej Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. kwotę 984,92 zł (słownie złotych: dziewięćset osiemdziesiąt cztery 92/100) wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 13.06.2017r. do dnia zapłaty, z tym, że nie więcej niż w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie,

II zasądza od pozwanej B. C. (1) na rzecz strony powodowej Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. kwotę 317,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 270,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 1108/17

UZASADNIENIE

Strona powodowa Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. wniósł o zasądzenie od pozwanej B. C. (1) kwoty 984,92 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 13.06.2017 r. do dnia zapłaty, jednak nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie oraz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Uzasadniając swoje żądanie podała, iż w dniu 02.04.2014 r. nabyła od (...) Bank S.A. wierzytelność wobec pozwanej. Wierzytelność ta powstała w związku z udzielonym pozwanej przez (...) Bank (...) S.A., kredytu na podstawie umowy z dnia 05.04.2008 r. nr (...). B. C. (2) nie spłaciła powyższego zobowiązania, w związku z czym powstała zaległość. Zbywca wierzytelności będącej przedmiotem niniejszego postępowania (...) Bank S.A. jest następcą prawnym (...) Bank (...) S.A. w związku z połączeniem obu tych podmiotów. Strona powodowa wskazała, iż dnia 25.08.2014 r. zawarła z pozwaną, na czas oznaczony umowę ugody, zgodnie z którą B. C. (2) złożyła wprost oświadczenie o uznaniu, co do zasady jak i wysokości, wierzytelności przysługującej poprzednio wierzycielowi pierwotnemu w wysokości 809,71 zł i zobowiązała się do jej spłaty. Jednocześnie strony uzgodniły, iż spłacana wierzytelność zostanie powiększona o odsetki umowne liczone od kwoty bazowej ugody, począwszy od daty pierwszej raty ugody według stopy procentowej określonej postanowieniami umowy ugody, należne za cały okres jej trwania. Pozwana dokonała zapłaty tylko jednej wymaganej raty w wysokości 50,00 zł, dlatego strona powodowa dochodzi kwoty ugody pomniejszonej o dokonaną wpłatę.

W odpowiedzi na pozew B. C. (2) wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenia od strony powodowej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Jej zdaniem powództwo winno ulec oddaleniu ze względu na przedawnienie, gdyż dochodzone nim roszczenie ma charakter roszczenia związanego z prowadzoną działalnością gospodarczą, dla której termin przedawnienia wynosi 3 lata. Wskazywała, iż przelew wierzytelności powoda z S. C. Bank nastąpił 02.04.2014 r., a zatem wymagalność roszczenia istniała co najmniej przed tą datą, a strona powodowa złożyła pozew dnia 13.06.2017 r., czyli po upływie kolejnych 3 lat od daty cesji wierzytelności. Pozwana twierdziła, że jeżeli należność główna uległa przedawnieniu, to również trzyletni termin przedawnienia odnosi się do świadczenia okresowego tj. odsetek, które również uległy przedawnieniu i uchyla się od ich zaspokojenia.

SĄD USTALIŁ NASTĘPUJĄCY STAN FAKTYCZNY

W dniu 5 kwietnia 2008 r. zawarta została umowa kredytu gotówkowego nr (...) pomiędzy (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W., a pozwaną B. C. (2) w wysokości 624,36 zł.

Dowód:

- odpis umowy kredytu gotówkowego z dnia 05.04.2008 r. (k: 48-49)

(...) Bank S.A. w dniu 02.04.2014 r. zawarł z Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. umowę przelewu wierzytelności, cedując na jego rzecz całość praw i obowiązków wynikających z umowy zawartej przez pozwaną z wierzycielem pierwotnym. W wyciągu z załącznika do umowy cesji wskazano, że kredytobiorcą była pozwana B. C. (2).

Dowód:

- odpis umowy przelewu wierzytelności z dnia 02.04.2014 r. (k. 19-22v)

- odpis wyciągu z elektronicznego załącznika do umowy cesji (k:23)

- odpis z wyciągu z rejestru funduszy inwestycyjnych (k. 15-17)

Dnia 25 sierpnia 2014 r. zawarta została ugoda nr PSA/1/58248 pomiędzy Prokurą Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą we W., a B. C. (2). Zgodnie z jej postanowieniami ugody pozwana uznała dochodzoną przez stronę powodową należność wynikającą z umowy zawartej z wierzycielem pierwotnym oraz zobowiązała się do zapłaty należności w ratach miesięcznych, zgodnie z harmonogramem spłat. W § 1 pkt. 2 ugody strony uzgodniły, iż spłacana wierzytelność zostanie powiększona o odsetki umowne liczone od całej wierzytelności i należne za cały okres jej trwania.

Dowód:

- odpis ugody z dnia 25.08.2014 r. (k. 25-26)

B. C. (2) dokonała na rzecz strony powodowej wpłat w łącznej wysokości 50,00 zł, które zostały zaliczone na poczet należności głównej w wysokości 47,16 zł oraz na poczet odsetek umownych w wysokości 2,84 zł. Z uwagi na niedokonanie przez pozwaną kolejnych wpłat objętych harmonogramem spłat wskazanych w ugodzie, pismem z dnia 15.01.2015 r. Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. wypowiedziała ugodę nr PSA/1/58248. Okres wypowiedzenia wyniósł 7 dni.

Dowód:

- odpis wypowiedzenia ugody z dnia 15.01.2015 r. (k. 24)

SĄD ZWAŻYŁ CO NASTĘPUJE

Treść umowy kredytu oraz treść umowy ugody nie budzi wątpliwości co do powstania zobowiązania pozwanej w stosunku do (...) Bank (...) S.A. Strona powodowa wykazała dokumentami przelew wierzytelności z tej umowy na jej rzecz. Pozwana nie kwestionowała wysokości zobowiązania wynikającego z umowy, podnosiła zarzut przedawnienia.

Zgodnie z art. 69 Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz.U.2015.128) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na określony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Umowa zawarta przez strony odpowiadała definicji wyżej wskazanego przepisu. Pozwana, mimo oddania jej do dyspozycji przez bank środków pieniężnych, nie zwróciła tych środków wraz z odsetkami i prowizją w oznaczonym w umowie czasie. Tym samym bank miał prawo domagać się od pozwanej zapłaty kwoty przekazanej pozwanej z tytułu umowy kredytu.

Strona powodowa wykazała zasadność co do dochodzenia kwoty wskazanej w pozwie. Zaś pozwana nie kwestionowała wysokości tych należności. Zarzut jaki pozwana podnosiła to zarzut przedawnienia. Zgodnie z art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, trzyletni ogólny termin przedawnienia odnosi się do roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Niewątpliwym jest, że w niniejszej sprawie mamy do czynienia ze świadczeniem związanym z prowadzeniem działalności gospodarczej przez wierzyciela pierwotnego (...) Bank (...) S.A.

B. C. (2) zawarła w dniu 25.08.2014 r. ugodę ze stroną powodową, którą należy traktować jako wyraz zrzeczenia się zarzutu przedawnienia. Trafnie zauważył Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 21.07.2004 r. sygn. akt V Ck 620/03, iż „, można przyjąć dorozumiane oświadczenie woli dłużnika o zrzeczeniu się zarzutu przedawnienia, gdy jego zamiar zrzeczenia się zarzutu przedawnienia wynika w sposób niewątpliwy z towarzyszących temu oświadczeniu okoliczności. Takie okoliczności to np. pertraktacje dłużnika z wierzycielem na temat rozłożenia długu na raty, zawarcie umowy innowacyjnej, zawarcie ugody sądowej lub pozasądowej”. Podobne stanowisko przedstawił Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 31 maja 2017 r. I ACa 1533/16 „zawarcie ugody w dniu 23 kwietnia 2012 r., zgodnie z którą pozwana zobowiązała się do spłaty zadłużenia wynikającego z umowy kredytowej w 12 ratach do dnia 15 marca 2013 r. stanowi czynność przerywającą bieg przedawnienia w rozumieniu art. 123 § 1 pkt 2 k.c.”

Reasumując zachowanie dłużnika należy uznać za zrzeczenie się zarzutu przedawnienia, gdy zamiar jego zrzeczenia wynikał z towarzyszących okoliczności. W zawartej ugodzie B. C. (2) wyraźnie uznała wierzytelność wynikającą z umowy kredytu z dnia 05.04.2008 r. oraz zobowiązała się do jej spłaty w ratach miesięcznych zgodnie z harmonogramem spłat. Ponadto dokonała na rzecz strony powodowej wpłaty w łącznej wysokości 50,00 zł. Oświadczenie woli dłużnika będące elementem zawartej ugody interpretować pod kątem jaki sens nadaje mu druga strona danej czynności oraz jakie znaczenie można przypisać mu obiektywnie. Tak Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. miał prawo wyciągnąć wniosek o zrzeczeniu się przez pozwaną zarzutu przedawnienia, skoro po upływie tego terminu B. C. (2) zdecydowała się podpisać ugodę. Także dla obserwatora z zewnątrz, przyjęcie na siebie przez dłużniczkę w drodze ugody zobowiązania wynikającego z umowy kredytu, nie może być interpretowane inaczej niż zrzeczenie się zarzutu przedawnienia.

Podnoszona przez pozwaną okoliczność nieporadności z uwagi na brak umiejętności czytania i pisania, trzeba traktować jako przyjętą linię obrony. Skoro pozwana podpisywała się przy zawieraniu umowy kredytu i korzystała z otrzymanych środków, to tak samo trzeba przypisać jej właściwe rozeznanie przy podpisywaniu umowy ugody.

W związku z powyższym podnoszony przez pozwaną zarzut przedawnienia był chybiony.

Kwota dochodzona pozwem wynika z zawartej umowy oraz ugody. W jej skład wchodzi należność główna – niespłacona kwota bazowa ugody- wynikająca z umowy ugody w wysokości 762,55 zł (809,71 zł – 47,16 zł) oraz skapitalizowane odsetki umowne wraz z odsetkami za opóźnienie w spełnieniu świadczenia. B. C. (2) nigdy de facto

nie kwestionowała wysokości roszczenia będącego przedmiotem pozwu, także w trakcie zawierania umowy. Ponadto nie przedstawiła żadnych dowodów, które by świadczyły o wykonaniu przez nią tej umowy, dlatego też powództwo zostało uwzględnione w całości, tak jak żądała tego strona powodowa.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 481 § 2¹ k.c., który stanowi, że maksymalna wysokość odsetek za opóźnienie nie może w stosunku rocznym przekraczać dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie. Zgodnie z postanowieniami zawartej umowy, Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. jest uprawniony do naliczania odsetek za opóźnienie w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP.

Mając na uwadze ustalone w sprawie okoliczności faktyczne oraz przywołane przepisy w punkcie I wyroku zasądono od pozwanej kwotę 984,92zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia wniesienia pozwu tj. 13.06.2017 r., do dnia zapłaty, z tym że nie więcej niż w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie.

W punkcie II sentencji, w myśl przepisu art. 98 k.p.c., zasądono od pozwanej B. C. (2), jako strony w całości przegrywającej proces, na rzecz strony powodowej Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. kwotę 317,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Na kwotę tę składały się: 270,00 zł – wynagrodzenia radcy prawnego, 17,00 zł – opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, 30,00 zł – opłaty sądowej.